

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د لویو زده کړو وزارت

هلمند پوهنتون

د انجنیرۍ پوهنځی

د سیول څانګه

دوهم ټولګی

اول سمسټر

د سلطان عبدالحمید شخصیت ته لنډه کتنه

عثمانی خلافت ته یوه لنډه کتنه

عثمانی خلافت په نړۍ کې د مسلمانانو د تیرو شویو خلافتونو څخه وروستی خلافت دی ، چې په اوسني ترکیه کې رامنځته او همدلته له منځه یوړل شو . ۳۴ عثمانی واکمن د ۱۲۹۹ ز کال څخه تر د ۱۹۰۹ ز کال پورې واکمن وه .

د عثمانیانو بنسټ ایښودونکی عثمان د ارطغرل زوی دی ، چې د پلار له مرگ وروسته په ۱۲۸۸ ز کال کې واک ته ورسید .

د ارطغرل د وفات (۱۲۸۸ز) نه وروسته د هغه مشر زوی عثمان د هغه ځای ناستی شو . په ۱۲۸۸ ز کال کې د سلجوقی سلطان د یوه فرمان له مخې عثمان د سرحدی سیمې د حاکم په توگه وټاکل شو .

د عثمان په لاس عثمانی ډلې د بیزنطی دولت د امکاناتو او وسایلو په مټ له قبیلوی اسلوبه دولتی اسلوب ته واوښتی ، په عثمان پسی یې زوی اورخان (۱۳۲۷ز) کال پر تخت کیناست ، ورپسې لومړی مراد ، بیا یې زوی بایزید ، ورپسې محمدبن بایزید ، بیا دوهم مراد بن بایزید او ورپسې محمد الثانی د قدرت واکې په لاس کې ونیوی ، دغه محمدالثانی په تاریخ کې د محمدالفتح په نوم شهرت لري ، چې په ۱۴۵۱ز کال کې واک ته ورسیدی ، په ۱۴۵۳ ز کال کې یې قسطنطینییه فتح کړه ، بیزنطی امپراتور (یوولسم قسطنطین) یې وواژه او په دی توگه یې بیزنطی امپراتوری په بشپړه توگه له پښو وغورځوله .

قسطنطینییه د اسیا د نیوو دروازه وه ، رومیانو څو ځله د همدې لاری د اسیا د نیولو لپاره حملې کړې وې؛ د قسطنطینیې د نیولو لپاره د صحابه کرامو له وخته کوبښونه شوي وه . د فاتح له حملې څخه مخکې نږدې یوولس ځلې مسلمانو مشرانو حملې کړې وې ؛ خو یوه هم نه وه بریالی شوی . فاتح د ۱۴۵۳ ز کال د می په میاشت کې حمله وکړه او ده سیمه یې ونیوله او پلازمینه یې د اناطولیې نه استنبول ته ولېږدوله .

د سلطان عبدالحمید شخصیت

لکه مخکې چې مو ورته اشاره وکړه ، سلطان عبدالحمید د عثمانی خلافت وروستی واکمن وه ، دی د پنځم مراد ورور او د هغه ولیعهد وه ، د مراد وروسته د لوی مفتی او لومړی وزیر مدحت پاشا لخوا خلیفه وټاکل شو .

ډاکټر محمدصلاحي د هغه د کوچنیوالي او زده کړو په اړه داسې لیکي:

سلطان عبدالحمید د عثمانی سلطنت په واکمنو کې ۳۴ م سلطان وه . ۳۴ کلن وه ، چې په تخت باندې کیناسته ؛ ځکه چې هغه په ۱۸۴۲ ز کال کې پیدا شوی وه .

لس کلن وه ، چې مور یې مړه شوه او پالنه یې د ناسکه مور په غاړه شوه ، هغې د یوی سکه مور په توگه د هغه صحیح پالنه وکړه . هغې د سلطان سره ډیره مینه درلوده ، تردې چې د مرگ څخه یې مخکې وصیت کړی وه ، چې زما ټول ملکیت د هغه دی ، هغه ډیره دینداره ښځه وه او د سلطان پالنه یې هم په همدې ډول کړی وه ، چې د سلطان په ژوند باندې د هغې اغیز لیدل کېده .

سلطان عبدالحمید د سلطان په قصر کی د خپل وخت (مروج) اخلاق او علوم د تکره استادانو نه زده کړل، عربی او فارسی ژبی یی زده کړی، تاریخ او ادب یی مطالعه کړل، د تصوف په اړه یی مالومات ترلاسه کړل او هغه په ترکی ژبه شعرونه هم ویل.

په کوچینوالی کی یی د استنبول د وتلو علماوو او شیخانو نه درس ووايه قران شریف یی په درست ډول لوستلای شو، د پیغمبر علیه السلام سنت او د حنفی فقهی مکتب یی هم ولوست هغه یوه صوفی په توگه وروزل شو، په ځانگړی ډول د نقشبندی او هیلوتی په فکر، کوم فکر چی د هغه واکمنی په پیل کی لیدل کیده.

د وسلی استعمال یی زده کړ، په توره او نیزه وهلو کی یی مهارت ترلاسه کړ، تل به یی جسمانی تمرین کاوه. په نړیوال سیاست به یی ژور نظر ساته او د خپل هیواد د طول او عرض دننه په پېښو به یی ځان پوره خبروه.

سلطان عبدالعزیز (د سلطان عبدالحمید کاکا) د اروپا دوره کوله، چی یو دولتی پلاوی هم ورسره موجود وه، په دی پلاوی (عثمانی پلاوی) کی یو شخص چی عبدالحمید نومیده هم شامل وه، چی د اروپایانو په مخکی په خپل ساره لباس او پاک سیرت سره ولاړوه دغه دوره د ۱۸۶۷زکال د جون په ۲۱ مه پیل او د اگست په ۷ مه پای ته ورسیده، دغه عثمانی پلاوی فرانسه، انگلستان، بیلجیم او استرالیا هنگری دولتونه د نږدی ولیدل.

ددی اروپایی سیاحت نه سلطان عبدالحمید ډیری تجربی ترلاسه کړی او وروسته یی د خپل حکومت په جریان کی تری د گتی اخیستو کونښن وکړ.

چی ځینی مهمی یی دادی:

1. د اروپایانو اقتصادی طریقې، مختلف اخلاق او کلتوری بدلونونه.
 2. صنعتی او فوخی پرمختگونه، په ځانگړی ډول د جرمنی او فرانسی ځمکنی او د انگلستان بحری فوخی پرمختگونه.
 3. نرواله سیاسی لوبه.
 4. په عثمانی دولت باندی د اروپایی هیوادونو اغیز.
- د تاریخ ترکیی لیکوالان د هغه شخصیت په اړه لیکي .
- ځینی مؤرخین هغه د یوه چالاک، مکار، بزدل او فریبکار شخص په توگه پیژنی ... او هغه د ترکیی په معاصر تاریخ کی تر ټولو یو جنجالی شخص دی.
- وتلی ترکی مفکر او لیکوال فتح الله گولن د سلطان د شخصیت په اړه داسی لیکي .
- د سلطان د حکومت پیر د فتنو او فساد پیر وه او هغه د ټولو په اتفاق ډیر ذهین، هوبنیار او باتدبیره انسان وه ... بلخوا زموږ ځینی غیر معتدل او بی ادبه خلک هغه ته د یوه بزدل شخص په توگه گوری.

هغه ظالم نه وه ، بلکې د هغه په شخصیت کې چې کوم نظم او ضبط موجود وه ، غوښتل یې ، چې په ټولنه کې یې نافذ کړي . هغه غوښتل ، چې ټولنه د زوال او شاتګ نه وژغوري ، یا ټولنی ته پرمختګ ورکړي او کنه وي ؛ نو د نوری ابتری نه خو یې وژغوري . په دی وخت کې د سخت نظم او ضبط راوستل د وخت غوښتنه وه . سربیره پردی هم زموږ ځینی تکره او د احترام وړ ادیبان او شاعران په خپلویکنو او شعرونو کې د هغه په شخصیت نیوکه کوي ؛ خو که چیرته هغوی د سلطنت د سقوط نه وروسته حالات مشاهده کړي ؛ نو په خپلو غلطیو به پوه شی او بښنه به وغواړي .

په ټولو عثمانی واکمنو کې د فاتح وروسته سلطان عبدالحمید دی ، چې په علومو او فنونو کې یې سترخدمت کړی دی پوهی او علومو ته د خدمت په برخه کې د هغه شخصیت د یوه نابغه حیثیت لری ، په نوی ډول د ندرسو د جوړولو کار د سلطان عبدالحمید په وخت کې پیل شو .

سلطان عبدالحمید دومره زړه سواندی انسان وه ، چې دغه زړه سواندتوب د هغه ذهنی ناروغی گرځیدلی وه ، هغه د هیڅ انسان د وینی تویول نه غوښتل ، همدا یې رحمت او شفقت وه؛

هغه ترکی لیکوالان او سیاسی فعالین چې د نویو عثمانیانو او یا هم د ځوانو ترکانو د غورځنگونو غړی وه ، هغوی ټول سلطان عبدالحمید ته په نیک نظر نه گوری ، په هغه نیوکه کوی و د پر مختګ د بښمن یې گڼی . د دواړو غورځنگونو غړی د لویدیز د اخلاقو او کلتور نه اغیزمن شوی ول او غوښتل یې ، چې په ترکیه کې په هماغه ډول اخلاقی سیستم ، سیاسی نظام او نور لویدیز قوانین پلی کړی – لکه وروسته چې بیا همداسی وشول ؛- خو سلطان د هغوی د غښتونو مخالفت کاوه . کیدای شی چې د لویدیز پلوو د غوښتنو سره د مخالفت لامل وی چې ځینی کسان په سلطان باندی نیوکه کوی .

واک ته رسیدل یې

سلطان عبدالحمید د سلطان عبدالعزیز وراره دی د سلطان عبدالزیز د لری کیدو وروسته یې وراره پنځم مراد په تخت کیناست چې یوازی څو میاشتې یې واکمنی وکړه وروسته د ځنیو ناوړه حالاتو د لیدو او اوریدو په پایله کې لیونی شو او خپل عصبی توان یې له لاسه ورکړ .

ډاکټر محمدصلابی د عبدالعزیز وروسته د پنځم مراد په اړه داسی لیکي:

کله چې نیمه شپه د خوبه راوینس کرل شو او د عبدالعزیز د لری کیدو نه خبره شو ؛ نو ویره پری راغله عقلي قوت یې ملگرتیا پرینوده او بیا چې کله د حسن جرکسی د وژني خبر شو نو عصبی کمزوري ورته پیدا شوه کله چې مدحت پاشا په خپل لاس د جوړسوي قانون اعلان کاوه نو د پنځم مراد حالت نور هم خرابیده تر دې چې بشپړ لیونی شو په دې وخت کې شیخ الاسلام فتوا ورکړه داسی چې کله چې د مسلمانانو واکمن پوره لیونی وي نو د امامت هدف له منځه ځي نو ایا په دې وخت کې یې لیري کول صحیح دي او که نه ؟ (بیا ځواب ورکوي) په دی وخت کې دامامت (خلافت) نه د هغه لری کول صحیح دي . دخپل ورور مراد نه وروسته د پنجشنبی په ورځ د ۱۸۷۶ز کال د اگست ۱۳ مه د هغه په لاس بیعت وشو ، پدی وخت کې یې عمر ۳۴ کاله وه د بیعت لپاره وزیران او د دولت نور ملکي او فوځی مشران د طوبقو په سرای کې حاضر شول په دی ډول د مختلفو ډلو د نمایندگانو لخوا هغه ته د خلافت مبارکی ورکړل شوه د سلطنت په طول او عرض کې د توپونو سلامی ووهل شوه او جشنونه وشول .

کله چی سلطان عبدالحمید واک ته ورسید نو ټول سلطنت د ستونزو سره مخ وه د هغه دغه حالت د حضرت علی (کرم الله وجهه) د خلافت سره یو ډول ورته والی لری د شلمی پیړی ستر مفکر بدیع الزمان نورسی ترکی لیکي د هغه وخت د سترو فتنو د ختمولو لپاره د حضرت علی (ک) په شان یو شخصیت ته اړتیا وه او هغه سلطان په پیړی ځوانمردی سره د هغه وخت د فتنو سره مقابله وکړه.

کله چی هغه سلطان وټاکل شو نو د خلافت حالات څه په دی ډول ول:

په تونس کی نا امنی خپره شوی وه فرانسویانو او ایټالیانو په مراکش کی لاسوهنی کولی او فتنی یی راپارولی مصر کی یو ستره تبدیلی متوقع وه عربان نا ارامه ول لنډه دا چی که ترکیه په کومه نړیواله جگړه کی داخله شی نو ضرور به ماته وځوری.

د کریټ د جزیری حالات هم هماغه ډول ول د هغه ځای فوځ او حاکمان د وضعی په حاکمولو ناکامه ښکاریدله ځکه هلته غریبان د یوی خطرناکی بلا په توگه موجود ول او د وتو هیڅ اراده یی نه درلوده په بالکانو کی روسی ښکاره مداخله کوله او مخالفتونه او فتنی یی راپارولی سلاویانو د بلغاریی اوسیدونکی تحریکول چی د عثمانی سلطنت نه ازادی واخلی

واک ته د رسیدو وروسته یی مدحت پاشا یو ځل بیا د لومړی وزیر په توگه وټاکه.

لکه پاس چی مو ذکر کړل سلطان د خپل لیونی ورور پنځم مراد وروسته خلیفه وټاکل شو دی نږدی ۳۳ کاله د عثمانی خلافت واکمن وه او په عثمانیانو کی دویم شخص دی چی دومره اوږده واکمنی کوی په ۱۹۰۹ز کال کی د ځوانو ترکانو د یوه پاڅون او نړوالو توطیو په ملاتړ له واکه گوښه کرای شو چی وروسته به پری په تفصیل سره خبری وکړو.

اساسی قانون

د سلطان عبدالحمید ثانی د واکمنی په لومړی کال اساسی قانون جوړ شو ، مدحت پاشا چی لومړی وزیر وه ، هغه یی په جوړولو کی ډیر کوشن وکړ .

د مدحت پاشا چی اړه ویل کیږی چی هغه غوښتل تر څو جمهوری نظام رامنځته کړی تردی چی د هغه د وفات وروسته هم همدا خبره کیده چی هغه په ترکیه کی د یوه قانون لرونکی جمهوری نظام غوښتونکی او ملاتړی وه ، دا خبره د یادولو وړ وه ، چی د جمهوری نظام په موجودیت کی یی د پاچا د منصب او مقام په اهمیت باندی زور اچوی . هغه د مراد (پنځم) د معزولی پر مهال مجلس ته ویلی وه ، چی: دولت د پاچا پرته نشی چلیدای .

د دېسمبر په ۲۳ - ۱۸۷۶ ز کال ماسپښین نږدی یوه بجه د قانون د نافذولو اعلان وشو ، د قوی باران د وریدو سربیره زیات خلک موجود ول ، خو سلطان نه وه ، د ۱۰۱ توپونو د سلامی په وهلو سره د قانون د نافذولو اعلان وشو ، خلکو خوښی ښکاره کړه او خپل کورونه یی روښانه کړل په همدی ورځ ماښام ځوانانو جلوس وویسته د سلطان زنده باد او مدحت پاشا زنده باد نغری یی وهلی د دینی مدرسو او فوځی ښوونځیو د زده کوونکو گڼوالی د لیدو وه د دېسمبر په ۲۴ مه د یوی ورځپاڼی سرلیک په دی ډول وه :

پرون ورځ د ټول عثمانی رعیت لپاره د خوښی د پیلیدو ورځ وه .

د هیواد په لر او بر کی خوبنی شکاره شوی ، خو د سلطنت په غیر مسلمو اقلیتونو کی د بالکان د عوامو خوبنی نه لیدل کیده ، په رومانیه کی خو د قانون پر ضد لاریون وشو ، حُکه دا خلک د جلا والی غوښتونکی ول ، ارمن او یهودان په دی قانون باندی خوبنول ، په استنبول او ادریانیل کی پرتو یونانیانو هم خوبنی ښکاره کړه او ښه راغلاست یی ورته ووايه .

د ۱۸۷۶ز کال قانون ۱۲ برخی او ۱۱۹ مادی درلودی چی د سلطان د حکومت کولو د لومړی وزیر د ټاکلو د وزیرانو او شیخ الاسلام د ټاکلو د نظامی افسرانو د ټاکلو د جرگو د واکونو او نورو ذکر په کی شوی وه .

سلطان عبدالحمید ثانی د ځینو کړیو په غوښتنه په ۱۹۰۸ ز کال کی یو ځل بیا اساسی قانون نافذ کړ ، په ورپسی کال کی د فوځ یوی برخی ددی قانون د پلی کولو پر ضد د اسلام په نوم بغاوت وکړ ، دوی په قسطنطنیه کی د یووالی او پرمختگ د گوند ځینی غړی ووژل په دی سره محمود شوکت پاشا را پاڅیده او سلطان یی د اپریل په ۲۶ مه د شیخ الاسلام په فتوا له تخته کوز کړ او واک ځوانو ترکانو ته انتقال شو .

له واکه گوښه کول او پاتی ژوند یی

سلطان عبدالحمید ثانی د عثمانی خلافت ۳۴ م واکمن وه دده پر ضد د ځوانو ترکانو یو خوځښت د تیری پیړی په اتیایمو او نوی یمو کلونو کی رامنځته شو دوی د یووالی او پرمختگ په نوم یو گوند هم درلوده چی وتلی لیکوال ، مفکرین ، ژورنالستان او روشنفکران یی غړی وه . دوی د سلطان د واکونو کمول غوښتل دوی غوښتل چی یو ډول مشروطه سلطنت باید رامنځته او د سلطان واکونه محدود کړل شی د یووالی او پرمختگ گوند د پخوانی قانون پلی کول غوښتل او هم یی غوښتنه کوله چی پارلمان ته باید بیا د کار د پیلولو اجازه ورکړل شی .

ډیرو لیکوالانو او پوهانو دا خبره ثابته کړی وه چی ددی خوځښت زیاترو غړو د ماسونی یهودی خوځښت سره فکری یووالی درلوده د هغوی په اشاره یی کارونه سرته رسوله د هغوی لپاره یی د سلطان پر ضد کودتا وکړه او له واکه یی گوښه کړ .

د یووالی او پرمختگ د گوند د خوځښت په تحریک کی د ماسونی یهودانو رول وتلی عرب مورخ دوکتور علی محمدصلاهی هم ذکر کړی دی هغه لیکي :

د سلطان خبر رسوونکی اداری هغه ددی خوځښت نه خبر کړی وه ، او بشپړ مالومات یی ورکړی وه خو اوس دا خوځښت ډیر پیاوړی شوی وه او غړی یی په ولکه کی راوستل ډیر ستونزمن کار وه ، د هغوی حوصلی ډیری لوړی وی هغوی د سلانیک مناسترا او د سوسن د سیمو خلک چمتو کړی ول ، چی د قانون د پلی کولو لپاره غږ لوړ کړی او هم پارلمان ته د کار د پیلولو د اجازی غوښتنه وکړی دا پېښه د ۱۹۰۸ ز کال په جولای کی رامنځته شوه ، ډیر لاملونه شته چی ولی په دی وخت کی د یووالی او پرمختگ گوند سلطان عبدالحمید له واکه گوښه نه کړ ، چی یو څو یی دلته لیکو :

۱. په ۱۹۰۸ ز کال کی د یووالی او پرمختگ د گوند سره پوره قوت موجود نه وه .
۲. سلطان عبدالحمید د هغوی په اړه نرمه پالیسی خپله کړی وه ، د هغوی د غوښتنو احترام یی وکړ او د قانون پلی کول یی اعلان کړل .

3. عثمانی قوم د سلطان سره ډیره مینه درلوده . د یووالی او پرمختګ د ګوند په کمیټه کی دا جرأت موجود نه وه ، چی د فوځ دننه د سلطان پر ضد پروپاګند وکړی ځکه فوځ د سلطان ډیر زیات احترام کاوه .

خو وروسته د ۱۹۰۸ زکال د اپریل په میاشت کی ځوانو ترکانو د سلطان عبدالحمید ثانی پر ضد بغاوت پیل کړ او هغه یی د اپریل په ۲۶ مه د شیخ الاسلام د فتوی په اساس له واکه ګوښه کړ .

نسیم احمد لیکي :

سلطان په ۱۹۰۸ ز کال کی بیرته د قانون د پلی کولو اعلان وکړ د قانون مجلس د احیا کولو وروسته سلطان یو ځل بیا د قانون لغوه کولو فکر وکړ په ۱۹۰۹ زکال کی د حیدر پاشا لخوا د ریل ګاډی د پټلی د یوه ترمینل د پرانستلو پر مهال د فوځ یوه برخه د شریعت په نوم ددی قانون پر ضد ودریده او په قسطنطنیه کی یی د یووالی او پرمختګ ګوند څو غړی ووژل په دی سره محمود شوکت پاشا د سلانیک نه د فوځ راوسته قسطنطنیه ته راغی باغبان یی وټکول او مشران یی ورته په دار وځړول د شیخ الاسلام نه یی د سلطان د معزولی فتوا د ۱۹۰۹ زکال د اپریل په ۲۶ مه راواخیسته او د قانونی مجلس (پارلمان) لخوا یی تایید کړه او سلطان یی له تخته کوز کړ . سلطان یی د یلدر د قصر نه سلانیک ته ولیره او هلته یی په قصرالجیش کی نظر بنده کړ چی وروسته د ۱۹۱۸ ز کال د فبروری پ ۱۱مه ومړ.

ماخذونه

1. عويس، ڊاڪٽر عبدالحليم (۱۳۹۲) داسلامي تمدن مڙاوي پاني، ژباړن سلطان محمود صلاح، حڪمت خپرندويه ٽولنه، ۱۲۱م.
2. احمد، نسيم (۲۰۱۰) حجاز ريلوي، عثماني ترڪ اور شريف مڪه، الفيصل ناشر، لاهور، ۱۰۵م.
3. تاريخ ترڪيه، ۹۷-۲۹۱مخونه.
4. www.Islamic history .com